

Привітання Блаженнішого Любомира на Різдво ГНІХ 2009 року

Високопреосвященним і Преосвященним Владикам,
Всесвітлішим і Високопреподобним отцям,
Преподобним ченцям і черницям,
Дорогим у Христі сестрам і братам мирянам
Мир і Боже благословення!

Дорогі у Христі, через кілька днів ми будемо святкувати Різдво Господа нашого Ісуса Христа, надзвичайно важливу подію для кожного і кожної з нас, для наших родин, для громад, для народу, для Церкви і для всього людства. Ця подія настільки важлива, що ми навіть ділимо історію людства на роки до народження Ісуса Христа та після Його народження. І робимо це не принагідно чи випадково, а на підставі глибокого усвідомлення, що світ до Його приходу на землю сильно відрізнявся від світу, який настав після Його приходу. Так само і з життям кожного і кожної з нас. Коли ми втілюємося в Ісуса Христа через святе таїнство Хрещення, пізнаємо Його і зустрінемося з Ним, наше життя набуває іншого, нового, кращого вигляду. Пізнати, зрозуміти, відчувати ту близькість Бога до нас та можливість нашої близькості до Господа – це річ, яка цілковито змінює наше уявлення про людське життя, наше відчуття самих себе, власного життя і життя людства загалом.

Вітаючи вас із святим празником, який от-от настане, сердечно бажаю кожному із вас, як і собі самому, щоб у ці святі дні ми могли наблизитися до Господа Бога, відкрити своє серце до Його любові, прийняти Його, зрозуміти, що Він перший полюбив нас і що зміст нашого життя – відповісти на Його любов своєю любов'ю, любов'ю до Нього та до всіх своїх ближніх.

Цю любов Бога і любов ближніх ми можемо дуже гарно здійснювати в ситуації, яка склалася останніми роками. Уже вчетверте багато громадян України покидають рідну землю і їдуть закордон шукати кращого життя. Згадую про це, дорогі у Христі, бо ця Неділя святих отців, остання перед Різдвом, у нашій Церкві є Днем емігранта. За задумом священного Синоду Єпископів нашої Церкви, цього дня ми маємо звернути свою увагу на тих, хто поїхав з рідної землі, але ще не вирішив, чи повертатися додому, чи осісти у країні свого теперішнього перебування.

Питання еміграції є актуальним не тільки для самих емігрантів, а й для всього нашого народу і передусім для нашої Церкви. Воно стосується кожного з нас, бо навіть сьогодні третина вірних нашої Церкви – це або емігранти, або діти чи внуки емігрантів, давніх вихідців з України. Та крім того, з нагоди празника Різдва, слід згадати, що й сам Ісус Христос був у такій ситуації, що ще малою дитиною мусів прокидати країну свого народження і емігрувати разом з Марією і Йосипом.

У зв'язку з цим хочу наголосити ось на чому. Всі ми – ті, що в Україні, ті, що недавно виїхали, і ті, що вже довго живуть на поселеннях, розвинувши наші церковні і суспільні структури, – є одним народом і однією Церквою. І я прошу сьогодні усіх вас, дорогі у Христі, щоб ви молилися одне за одного, або радше, щоб кожен молився за всіх. І стараймося любити одне одного, тобто бажати одне одному добра, намагатися зрозуміти інших, поручати Господеві наші потреби, і в міру своїх можливостей одне одному допомагати.

Дорогі у Христі, зі святим празником Різдва Христового сердечно вітаю усіх вас і щиро бажаю многих Божих благодатей.

Христос рождається!

+ ЛЮБОМИР

Доручаю прочитати це послання у Неділю святих отців: 21 грудня 2008 року для тих, хто святкує Різдво за григоріанським календарем, і 4 січня 2009 року для тих, хто дотримується юліанського календаря